

**ROMÂNIA**  
**MINISTERUL PUBLIC**  
**PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL CONSTANȚA**  
**DS.NR. 31/P/2012**

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL 3722

**REZOLUȚIE**  
**04.02.2012.**

l  
✓  
w

**Procuror Niță Teodor de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța -** analizând actele și lucrările dosarului cauzei, privind pe :

- **Mihăieși Gheorghe** - ex-primar al Municipiului Constanța, cercetat în faza de acte premergătoare prin prisma infracțiunilor de abuz în serviciu și fals intelectual, în forma art. 248- 248/1 c.penal, respectiv a art. 289 c.penal:

- **Romeo Giuseppe, Giuseppe Scanelia și Giovanni Romeo** - reprezentanți ai societății FIN.CO.GE .RO. Spa („FIN.CO.GE.RO.”), reclamați sub aspectul săvârșirii în forma complicității a infracțiunilor de abuz în serviciu, cf. art. 26 C.pen. raportat la art. 248 C.pen:

**CONSTAT URMĂTOARELE**

Prin plângerea înregistrată la această unitate sub nr. 31/P/2012, **Primăria (Municipiul Constanța)**, prin primarul în funcție, a reclamat făptuitorii de mai sus, solicitând luarea măsurilor necesare din perspectiva punițiunii penale , invocând incidența în activitatea acestora a sus-menționatelelor texte ale legii penale.

*Astfel, din cuprinsul plângerii menționate se reține că :*

În data de 30.07.1999, Consiliul Local al Municipiului Constanța a adoptat Hotărârea nr. 446, privind aprobarea Planului Urbanistic de Detaliu - Constanța, Zona Faleză - Str. Mihai Eminescu - („HCLM nr. 446/1999”) și Hotărârea nr. 447 privind aprobarea Planului Urbanistic de Detaliu "Constanța, Zona Faleză Nord" („HCLM nr. 447/1999”).

Din procesul-verbal al ședinței Consiliului Local al Municipiului Constanța din data de 30.07.1999, rezultă ca la această ședință au participat și numiții Romeo Giuseppe, Romeo Giovanni și Giuseppe Scanelia în calitate de reprezentanți ai FIN.CO.GE.RO.

**Societatea FIN.CO.GE.RO.**, așa cum se menționează în plângerea penală și-ar fi justificat participarea la această ședință, fiind direct interesată în adoptarea actului menționat, pe motiv că această companie dorea să „investească” în programul de dezvoltare a fondului de locuințe, adică în zona în care urmau să se aprobe cele două proiecte de P.U.D.

În cursul acestei ședințe, conform procesului-verbal, rezultă că fostul primar, făptuitorul Gheorghe Mihăeși, a susținut că, în legătură cu programul de dezvoltare a fondului de locuințe, ***"Primăria nu dă nici un leu. Din momentul apariției primelor clădiri, Primăria nu are decât de câștigat, colectează impozitul"***.

În continuarea argumentației din plângere, se face trimitere exemplificativă la întrebarea consilierului ***Tudorel Chesoi, în sensul "dacă s-a făcut un studiu privind infrastructura și dacă bugetul primăriei..... și dacă s-a prevăzut perioada alocării acestei sume fără de care nu se va putea construi"***, fostul primar Gheorghe Mihăeși a susținut că ***"aceasta se va face de partenerul italian, cheltuielile vor fi suportate de ei, iar Primăria rămâne cu alei, parcuri cu stațiile de apă"***, (pentru că s-au prevăzut două stații de epurare care să preia apele uzate).

Din cuprinsul procesului-verbal al acestei ședințe, se arată în plângere că rezultă clar faptul că, că prin susținerile efectuate în cadrul acestei ședințe, reprezentanții FIN.CO.GE.RO ar fi susținut punctul de vedere exprimat de numitul Gheorghe Mihăeși, **potrivit cu care Municipiul Constanța nu va suporta nici o cheltuială în legătură cu lucrările de infrastructură aferente acestui proiect, aceste cheltuieli urmând a fi suportate în totalitate de către investitor.**

Ulterior, la data de 21.04.2000, HCLM nr. 446/1999 a fost modificată, prin efectul HCLM nr. 198/2000, în sensul că a fost introdus un nou articol, care prevedea că, suplimentar aprobării PUD Mihai Eminescu, se aprobă și Studiul de oportunitate pentru „Constanța, Zona Faleză Str. Mihai Eminescu - Proiect al Programului de Dezvoltare Edilitară Urbană a Municipiului Constanța", (anexă - parte integrantă a hotărârii) pentru terenul în suprafață de 39.052 mp, domeniu privat al Municipiului Constanța.

Studiul de oportunitate a fost întocmit în baza Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, precum și a Hotărârii Guvernului României nr. 216/1999 privind aprobarea Normelor Metodologice - cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998.

De asemenea, prin HCLM nr. 199/21.04.2000, Consiliul Local a aprobat modificarea HCLM nr. 447/1999, în sensul introducerii unui nou articol, prin care s-a aprobat Studiul de oportunitate pentru „Constanța, Zona Faleză Nord -Proiect al Programului de Dezvoltare Edilitară Urbană a Municipiului Constanța", pentru terenul în suprafață de 121.396 mp, domeniu privat al Municipiului Constanța.

Ulterior, în data de 24.02.2000, Consiliul Local al Municipiului Constanța a adoptat Hotărârea nr. 75 privind aprobarea concesiunii prin licitație publică a terenului în suprafață de 10.620,05 mp situat în "Constanța, Zona Faleză - Str. Mihai Eminescu" („HCLM nr. 75/2000") și Hotărârea nr. 76 privind aprobarea

concesionării prin licitație publică a terenului în suprafață de 51.870,79 mp situat în "Constanța, Zona Faleza Nord" („HCLM nr. 76/2000”).

Prin HCLM nr. 75/2000, prețul minim de pornire al licitației a fost stabilit la suma globală de 1.453.057.194 ROL/an pentru întreaga suprafață, respectiv 77.236,84 USD/an, compus din:

- a) 117.587.339 ROL/an, echivalentul a 6250,32 USD/an pentru locuințe și
- b) 1.335.469.855 ROL/an, echivalentul a 70.986,55 USD/an pentru spații cu altă destinație.

Conform HCLM nr. 76/20007, prețul minim de pornire este de 1.440.036.872 ROL/an, echivalentul a 76.544,78 USD/an.

Prin cele două hotărâri, Consiliul Local al Municipiului Constanța a aprobat și Caietele de Sarcini privind concesionarea celor două suprafețe de teren.

Astfel, din conținutul Caietului de Sarcini, anexă la HCLM 75/2000, rezultă că Terenul Mihai Eminescu urma să fie folosit:

- a) 4.235,55 mp, pentru construcția de locuințe și
- b) 6.384,5 mp pentru construcția de spații cu altă destinație.

Durata concesiunii a fost stabilită la durata de existență a construcțiilor cu destinație de locuință, iar pentru construcțiile cu altă destinație, Consiliul Local a stabilit o durată a concesiunii de 49 ani, cu posibilitatea prelungirii, conform legislației în vigoare la data respectivă.

În paragraful 3 al art. 2, intitulat "Obiectul licitației" din capitolul "Cerere Tehnică" al caietelor de sarcini, se precizează că rămân excluse din concesionare, realizarea drumurilor, parcurilor, spațiilor verzi parcurilor, piețelor și altor lucrări de sistematizare a spațiilor publice.

Conform acestor acte normative, primăria își rezervă dreptul de a încredința concesionarului lucrările menționate mai sus urmând a fi precizate modalitățile concrete.

De asemenea, în art. 4 intitulat „Resursele financiare” din caietele de sarcini, se mai arată că toate infrastructurile, sistematizările spațiile publice, străzi și alte lucrări/opere de urbanizare vor fi realizate de către Primărie prin grija proprie sau direct de către concesionar cu modalitățile pe care Primăria i le va supune acestuia înainte de executarea lor.

Ulterior promovării celor două hotărâri ale Consiliului Local, prin care s-a decis concesionarea terenurilor și prețul minim de pornire al licitației, la data de 15.06.2000, între Municipiul Constanța și Fin.Co.Ge.R.O., câștigătorul licitației publice, s-a încheiat contractul de concesiune nr. 38133/15.06.2000.

În acest act, (cu intenție dovedită ulterior ca ilicită), noțiunea de „spații cu altă destinație” nu a fost definită concret în cadrul Caietului de Sarcini și că la nivelul

Consiliului Local, au existat numeroase discuții cu privire la conținutul acestui termen.

Caietul de sarcini al licitației publice a fost atașat HCLM nr. 75/2000.

Terenul în suprafață de 51.870,79 mp situat în "Constanța, Zona Faleză Nord" și contractul de concesiune nr. 38134/15.06.2000, privind terenul în suprafață de 10.620,05 mp sunt situate în "Constanța, Zona Faleză - Str. Mihai Eminescu".

Contractele de Concesiune au fost modificate la data de 20.06.2000, prin Actele Adicionale, prin care părțile au agreeat modificarea termenului și a modalității de predare a terenurilor concesionate, precum și modalitatea de plată a redevenței, ca preț al concesiunii.

Conform dispozițiilor cuprinse în contractele de concesiune, Primăria Constanța s-a obligat prin art. 11 să efectueze prin grija proprie și pe cheltuiala sa, toate lucrările necesare pentru urbanizarea suprafețelor cuprinse în PUD; respectiv străzi, canalizare, parcări, spații verzi, parcuri, piețe și alte lucrări de sistematizare a spațiilor publice.

Prin urmare, susține petenta că, deși mandatul acordat de către Consiliul Local al Municipiului Constanța prin HCLM nr. 75 și nr. 76 (*respectiv Caietele de sarcini anexă la acestea*) cu privire la încheierea Contractelor de Concesiune nu prevedea decât că în ceea ce privește lucrările de urbanizare/infrastructură „Primăria își rezervă dreptul de a încredința concesionarului lucrările menționate mai sus; vor fi precizate modalitățile.”, numitul Gheorghe Mihăeși, în calitate de primar în funcție, cu depășirea limitelor acestui mandat, a încheiat Contractele de Concesiune cu obligația pentru Municipiul Constanța de a efectua prin grija proprie și pe cheltuiala sa, toate lucrările de urbanizare/infrastructură mai sus menționate.

În opinia Primăriei, făptuitorul Gheorghe Mihăeși ar fi acționat de conivență și în mod coordonat cu reprezentanții Fin.Co.Ge.R.O, astfel că a încheiat Contractele de Concesiune cu depășirea mandatului acordat de către Consiliul Local al Municipiului Constanța și în condiții contractuale favorabile Fin.Co.Ge.R.O. în dauna instituției publice pe care o reprezenta, fiind creat astfel un prejudiciu de cca 62 milioane de lei noi.

Ulterior acestui moment definitiv, au intervenit litigii judiciare între unitatea administrativ teritorială și FIN.CO.GE .RO. Spa, întrucât pe de o parte, se considera că nu există nici un motiv de a investi Municipiul Constanța în locul FIN.CO.GE .RO. Spa, însă acesta, profitând de adăugirea (*ilegală – evident n.n.*) în maniera descrisă la actele de autorizare, a căpătat temeii de a acționa în instanță, obținând pe cale de consecință sentințe judecătorești favorabile în mod repetat, pornind de la baza construită de depășirea mandatului primarului în interesul „investitorului italian”.

În concret, se arată că la data de 27.05.2004, prin sentința comercială nr. 4853, Tribunalul Constanța, Secția Comercială, l-a solicitat pe FIN.CO.GE .RO, a obligat Municipiul Constanța „la realizarea căilor de acces la terenurile concesionate, la efectuarea lucrărilor de sistematizare și utilități edilitare”, pentru ca, în caz de

neexecutare, să autorizeze FIN.CO.GE .RO. Spa „să efectueze respectivele lucrări pe cheltuiala pârâtului”.

Sentința mai sus menționată a devenit definitivă prin respingerea, la data de 18.03.2005 de către Curtea de Apel Constanța a apelului declarat de Municipiul Constanța.

În data de 14.03.2008, Fin.Co.Ge.R.O. a formulat cerere de executare - exclusiv cu privire la obligația de realizare a căilor de acces la terenurile concesionate, la efectuarea lucrărilor de sistematizare și utilități edilitare.

Împotriva deciziei nr. 63/COM/18.03.2005 pronunțată de Curtea de Apel Constanța s-a declarat recurs, care a fost însă respins ca tardiv de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 1775/23.05.2006.

Municipiul Constanța nu a executat lucrările de infrastructură, astfel că Fin.Co.Ge.R.O. a executat aceste lucrări, invocând a o fi făcut, pe baza celor expuse și analizate, în contul municipalității.

La data de 21.12.2010, Fin.Co.Ge.R.O. a formulat cerere de încuviințare a executării silite în baza titlului executoriu reprezentat tot de sentința civilă nr. 4583/COM/2004 a Tribunalului Constanța, definitivă prin decizia civilă nr. 63/COM/2005 a Curții de Apel și irevocabilă prin Decizia nr. 1775/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, solicitând contravaloarea lucrărilor de infrastructură astfel executate.

Judecătoria Constanța a admis cererea de încuviințare a executării silite, permițând astfel demararea unei executări silite, cu repercusiuni grave pentru bugetul Municipiului Constanța.

Ulterior, a fost somat Municipiul Constanța să achite în termen de 1 (*una*) zi suma de 61.236.178,454 lei, reprezentând „*contravaloarea lucrărilor edilitare*” la care se adaugă suma de 764.338,76 lei, - cheltuieli de executare.

Împotriva acestor acte de executare, precum și a executării însăși, Municipiul Constanța a formulat contestație la executare, solicitând anularea lor ca nelegale.

Contestația la executare a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța, formându-se dosarul nr. 3069/212/2011.

La data de 18.11.2011, instanța a respins contestația la executare, fiind atacată sentința dată - la Tribunalul Constanța.

Prin urmare, arată petenta că, datorită obligațiilor asumate ilegal de **Primăria (Municipiul Constanța)** prin depășirea mandatului din vina ex-primarului, în cadrul contractelor de concesiune asumate ilegal de către Municipiul Constanța, prin semnătura peste mandatul avut, dată de fostul primar Gheorghe Mihăeși, în prezent, situația este dramatică, putând fi cuantificabilă existența unui prejudiciu apreciabil adusă acestuia în modul și maniera descrisă.

În administrarea actului de probațiune necesar lămuririi aspectelor semnalate în plângerea penală, organele judiciare au procedat la ridicarea din cadrul Primăriei

Constanța a documentelor ce vizau chestiunile reclamate, respectiv toate actele necesare aflării adevărului, și s-a procedat la audierea membrilor Consiliului Local Constanța - *aflați în funcție la momentul inițial al demarării litigiului* - și nu în ultimul rând, a făptuitorului Gheorghe Mihăeși.

Martorii Curt Mola Aidun și Șerbu Gheorghe Vergila au declarat că nu își mai amintesc nimic, depozitia acestora nefiind, pe cale de consecință, relevantă în nici un fel.

Însă, din depozitiile martorilor Bocănete Paul, Nemet Tiberiu, Leca Mihai, Chesoi Tudorel, Anghel Panait, Butnaru Aurel, Marian Foca, Culețu Dănuț, Teodoresc Constantin, Pecheanu Ioan, Izet Mennan, Axente Octavian, Marica Ion, Bărnescu Stelian, Peride Nicolae, Voinescu Florin Mugur, Moisoiu Dănuț, Voineagu Tudor, Nădrag Cornelius, Dae Gelu și Dragomir Gheorghe, rezultă în mod cert că limitele mandatului dat în cauză de Consiliul Local Constanța în această „*afacere*” primarului Mihăeși Gheorghe au fost extrem de clare.

Toți martorii au declarat fără nici un fel de dubiu, rezervă sau neclaritate în sensul că primarul avea un mandat strict limitat în referire la „*investitorul italian*”, respectiv că toate cheltuielile legate de urbanism/infrastructură, trebuiau să fie suportate de acesta, chestiune ce, firesc, era obligatoriu să compară în actele semnate de acesta în calitatea avută.

Astfel, nu exista nici un dubiu legat de faptul că, în nici un caz, acesta (făptuitorul Gheorghe Mihăeși) nu era împuternicit să permită realizarea investițiilor edilitare în zonă, altfel decât pe banii „*investitorului italian*”.

Se observă faptul că aceste lucrări de urbanizare și infrastructură, depășeau însăși valoarea investiției FIN.OO.GE .RO. Spa din Constanța, situație care, logic/economic vorbind, ar fi făcut un administrator diligent, să nu fi autorizeze o astfel de „*afacere*”, în care pierde mai mult decât câștigă, mai ales că acest administrator, în cazul de față primarul, nici nu avea un astfel de mandat.

Însă, depășind în mod abuziv limitele menționate ale mandatului primit, în contra art. 44 lit b din Legea 69/1991, în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor, făptuitorul Mihăeși Gheorghe, (*așa cum rezultă fără dubiu din analiza coroborată a depozitiilor martorilor și a înscrisurilor probatorii*), a dat dispoziții funcționarilor publici, care au procedat **la falsificarea**, în sensul definit de art. 289 c.penal a unor documente oficiale, astfel că s-a ajuns la o contradicție totală între actele normative – Hotărârile de Consiliu Local - și Caietele de Sarcini ale lucrărilor.

Se poate face afirmația că documentație de genul Caietelor de Sarcini nu putea adăuga, limita sau modifica actul normativ- HCLM-ul în cauză, dat fiind diferența de statut juridic între actele publice menționate.

Dacă în actele normative menționate, așa cum era obligatoriu, se consemna în mod clar, (*având în vedere atât aceste înscrisuri în materialitatea lor cât și procesele verbale de ședință aferente*) că investițiile edilitare cad în sarcina „*investitorului*

privat", în caietele de sarcini au intervenit mențiuni diferite, contrare legii locale și realității aprobărilor primite.

Concret, în actul ce a fost anexat HCLM 75/24.02.2000, la pct. I-6, se definește contractantul ca fiind „*orice persoană juridică, care câștigă licitație deschisă, organizată de primărie. Contractul are ca obiect concesionarea zonei denumite - Proiect al Programului de Dezvoltare Edilitară Urbană a Municipiului Constanța - Zona Faleză str. Mihai Eminescu, pe care câștigătorul licitației va trebui să realizeze prin grijă proprie și pe cheltuială proprie, construcțiile cu privire la care el însuși a oferit un proiect detaliat.*

La pct.4 din același Caiet de Sarcini se stipulează însă că „*toate infrastructurile, sistematizările spațiilor publice, străzi și alte lucrări/opere de urbanizare vor fi realizate de către Primărie prin grijă proprie sau direct de către concesionar, cu modalitățile de care Primăria i le va spune acestuia înainte de executarea lor*”.

Se observă deci cu ușurință faptul că în același Caiet de Sarcini, se trec, în două rubricări diferite, obligații ambivalente, care ar fi trebuit să fie acte emise în executarea celor două dintâi HCLM-uri – 446 și 447/1999-textul cadru- și nu în contra acestora.

Acest fapt, adică al consemnării unor împrejurări nereale în Caietele de Sarcini, este însă nu numai illogic ci și ilegal, întrucât a doua mențiune depășește în mod neechivoc voința organului legislativ local, care a statuat că plata așa-numitelor investiții era o sarcină a „*investitorului*”.

Ori, consemnarea de către funcționarii publici a unor mențiuni ce depășesc în mod clar mandatul și legea, face să se întrevadă date limpezi de falsificare a actelor oficiale.

Potrivit art. 289 c.penal, falsificarea unui înscris oficial, cu prilejul întocmirii acestuia, prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, constituie infracțiunea de fals intelectual și se sancționează penal.

Pe această bază, se poate afirma că, din acest moment, adică al consemnării unor împrejurări nereale în actele administrative analizate, au demarat efectele actelor abuzive ale primarului și ale funcționarilor sus-menționați, dat fiind existența unui prim act fals în ecuația „*afacerii*” analizate.

Șirul de ilegalități nu s-a oprit aici, pentru că, urmare directă a Caietului de Sarcini, el însuși un act subsecvent abuzului primarului, prin intermediul falsurilor menționate, au fost încheiate, ambele în data de 15.06.2000, Contractele de Concesiune 38133 și 38134, între Primăria Constanța, reprezentată de făptuitorul Mihăieși Gheorghe, în calitate de primar și concedent și SC FIN CO GE.R.O. SpA Catania Italia, în calitate de concesionar.

Obiectele contractelor erau date de concesionarea terenurilor la care am făcut referire mai sus, în partea expozitivă anterioară, cu scopul dezvoltării imobiliare/urbanistice a zonei.

Cercetările au evidențiat că și aceste acte, ca și Caietele de Sarcini, conțin deasemeni date și mențiuni eminamente false, în sensul definit de art. 289 c.penal, sus-enunțat, adică al cosemnării unor chestiuni nereale din perspectiva voinței de a contracta.

Dacă primarul în funcție semnează, acesta nu o face (*în cazul de față*) în nume propriu, ci în exercitarea mandatului primit de la Consiliul Local, ceea ce înseamnă că este obligatoriu să se încadreze strict în limitele acestuia, fără a avea îndrituirea de a depăși limita trasată prin HCLM.

Pentru a se păstra limita impusă de autorizarea dată de Consiliul Local prin vot, trebuia ca și aceste contracte să se facă mențiuni corecte, adică în sensul definit de cele două HCLM-uri, cu modificările ulterioare.

Însă din dispoziția primarului, care și-a exercitat aici în mod vădit defectuos atribuțiunile de serviciu, la capitolul VIII- art.11 se fac mențiuni necorespunzătoare adevărului, așa cum era de altfel prevăzut în actele analizate anterior.

Astfel, se stipulează obligația Primăriei ca să *„efectueze prin grijă proprie și pe cheltuiala sa, toate lucrările de urbanizare necesare pentru urbanizarea suprafețelor cuprinse în planurile urbanistice de detaliu, PUD, indicate mai sus și anume străzi, canalizări, parcări, spații verzi, parcuri, pietre și alte lucrări de sistematizare a spațiilor publice”* .....

Din perspectiva celor deja explicate, mențiunile sus-analizate sunt în mod cert, expresia concomitentă a infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice a primarului în funcție, dar și a falsului intelectual definit mai sus.

De altfel, aceste contracte încalcă în mod grosier dispozițiile legale menționate, dar și ale legii 219/1998 privind regimul concesiunilor, în forma în vigoare la acea dată, prin aceea că a fost ignorată aplicarea și respectarea art. 29, 30 și 34 din lege.

Se observă deci în concret omisiuni legate de modul de consemnare în aceste contracte a realității limitelor autorizării date de Consiliul Local, în condițiile în care primarul a contractat ceea ce nu era autorizat să facă.

Mai mult, nici în bugetul local nu a existat vreodată astfel de rubricație care să fie expresia fondurilor alocate unor astfel de lucrări, chestiune ce demonstrează încă o dată că primarul a acționat peste limitele mandatului primit de la Consiliul Local.

Practic, dacă ar fi fost agreată de CL Constanța această modificare, ar fi fost trecută în HCLM-urile corespunzătoare și bugetul local ar fi fost modificat în consecință, ceea ce nu este deloc cazul în speță, fapt ce adaugă la demonstrarea ideii de abuz a primarului.

Din perspectiva indiciilor de existență a intenției ilicite, în afară de recunoașterea comiterii faptei de către ex-primar, se observă și un amănunt interesant ca și argumentație.

Astfel, în prezent, acesta locuiește exact în zona litigioasă, spre deosebire de situația în care se găsea la momentul încheierii contractelor.



Sigur că schimbarea locuinței este expresia exercițiului unui drept legal, însă în condițiile în care aceasta a fost făcută exact în zona și perioada la care se referă ancheta, amănuntul este, în sine, greu de neglijat.

Se observă că între cele două infracțiuni (*falsul intelectual și abuzul calificat în serviciu*) există o legătură indubitabilă de conexitate etiologică, în sensul că falsul intelectual este infracțiunea mijloc - de realizare a infracțiuni scop - abuzul în serviciu al primarului.

În definiția elementului constitutiv al acestei infracțiuni, legiuitorul prevede (*art. 248 c.penal*) că este incriminată și exercitarea în mod defectuos a atribuțiilor de serviciu ca și neîndeplinirea unui act ce intră în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

În cazul de față, primarul avea obligația, în art.44 lit b din legea 61/1991-administrației locale, în vigoare la data evenimentelor analizate, să asigure respectarea hotărârilor Consiliului Local, ceea ce, în cazul concret, impunea o limită în sensul definit a modului de întocmire/autorizare a Caietelor de Sarcini și a Contractelor de Concesiune.

Însă, în cazul de față, făptuitorul a intrat în contradicție neechivocă cu legea, ceea ce demonstrează limpede că acesta și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu.

Ca „*modus operandi*”, s-au și falsificat în vederea realizării scopului analizat mai multe acte oficiale de valențe juridice diferite (*Caietele de Sarcini și Contractele de Concesiune*), în sensul explicitat, adică prin consemnarea unor elemente neadevărate în legătură cu realitatea obligației de plată a investițiilor în infrastructură/urbanizare, care, așa cum am expus, aparținea „*investitorului italian*” și nu municipalității, aceasta fiind de altfel condiția esențială care a stat la baza emiterii celor două HCLM-uri inițiale și a actelor ulterioare.

Consecința imediată a acestor „*falsuri prin adăugire*” a fost, fără nici un dubiu, aceea de tulburare însemnată a bunului mers al unei instituții de stat, prin obligarea în contra autorizării date de Consiliul Local, a Primăriei Constanța, pe segmentul legat de aceste așa zise „*investiții urbanistice*” – la plata unor sume uriașe de bani – obligații neasumate în realitate, aspect ce atrage incidența infracțiunii incriminate în art. 248 c.penal în forma calificată.

Se vedește aici, că, prin actele menționate, s-a ajuns la producerea unui avantaj deosebit FIN.CO.GE .RO. Spa, însă, în cauza de față, încadrarea juridică se va păstra în limitele dreptului comun, dat fiind faptul că legea 78/2000 nu era încă în vigoare la data săvârșirii faptelor instrumentate în cauză și în sistemul de drept românesc funcționează principiul neretroactivității legii penale.

Se observă deasemeni și faptul că, în concret, consecințele actelor abuzive ale primarului, calculat din punct de vedere economico/financiar, sunt deosebit de grave, dat fiind suma uriașă de bani cerută în prezent de „*investitor*”, cuantificată în plângere la peste 62 de milioane de lei, însă din perspectivă civilă, organul de urmărire penală nu se poate pronunța decât numai prin sesizarea judecătorului.

Din această perspectivă, doar instanțele de judecată investite, pot analiza dacă pretențiile emise de „investitorul italian” sunt legitime sau nu, însă, raportat la actele și lucrările prezentului dosar, apreciez că nu există nici un dubiu că izvoarele acestor pretenții sunt subsecvente în mod direct unor falsuri precum cele analizate și descrise și al exercițiului abuziv al atribuțiilor de serviciu, care, în cazul primarului izvorăsc din lege, încălcată de acesta după cum am expus.

Ca element constitutiv al infracțiunilor comise, făptuitorul a acționat cu intenție indirectă, concluzie, la care se ajunge prin analiza coroborată a probelor administrate, a stării de fapt, dar și a depoziției ex-primarului, dată în fața organului judiciar, prin care își recunoaște fapta.

Este real că acesta motivează că în reprezentarea sa, ar fi crezut că, prin semnarea peste mandatul avut a unor contracte cu consecințe înrobitoare pentru **Primăria (Municipiul Constanța)** face un bine Constantei. însă, cât timp acest „bine” a fost făcut prin încălcarea legii, ne aflăm în fața unei fapte penale.

Primarul, înainte de a semna astfel de documente, trebuia să prevadă consecințele faptelor sale, sens în care art. 19 pct.1 lit b.c.penal este limpede.

Făptuitorul a declarat și că a ținut cont aici de rugămințile „investitorului italian”, care a început să acuze probleme financiare, solicitând sprijinul municipalității, situație ce explică faptele sale ca fiind guvernate de intenție indirectă.

Această chestiune nu a fost însă exploatată probator suficient în cadrul acestui dosar, fapt pentru care se va dispune disjungerea și continuarea cercetărilor față de societatea investitoare prin prisma infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Astfel, dacă probatoriul ar vădi că „investitorii” aveau posibilitatea de a face investițiile, dar i-au prezentat primarului o realitate diferită, înseamnă înșelăciune, la fel cum același efect l-ar avea și invocarea unor probleme financiare inexistente pentru a determina primarul să semneze actele menționate.

Pe de altă parte, în situația în care probele administrate ar vădi în mod neechivoc că în această manieră, „investitorul italian” a convenit cu ex-primarul să prezinte „o poveste justificativă a faptelor sale”, ar deveni incidente dispozițiile privind o potențială participație în sensul complicității la infracțiunile instrumentate, toate aceste chestiuni necesitând verificări ce urmează a se face în mod separat.

Situația expusă, permite însă soluționarea în fond a aspectelor de ilicit reținute în sarcina făptuitorului Mihăeși Gheorghe, ex-primarul Constanței.

Mai trebuie făcută mențiunea că, în legătură cu caietele de sarcini în litigiu, nu el este autorul direct al falsului din acte, ci funcționarii din subordine, care au acționat la ordinul său direct, fapt pentru care se va face aplicarea instituției *participației improprie*, astfel că pe această linie, nu mai este necesară continuarea demersului investigativ, devenit inutil în mod evident.

Din această perspectivă, adică a intervenienței prescripției răspunderii penale, apare ca fără utilitate continuarea investigațiilor în vederea lămuririi posibilității de

coparticipare cu intenție sau fără vinovăție a alor funcționari publici, sens în care se va dispune în mod corespunzător.

Raportat la mențiunile nereale din contractele de concesiune legat de titularul obligației de plată a „investițiilor în infrastructură/urbanizare” element constitutiv al infracțiunii de fals intelectual, așa cum este definit în art. 289 c.penal, responsabilitatea aparține fără dubiu nimeni altuia decât semnatarului, recte ex-primarul Gheorghe Mihăieși.

Însă, pe fond, ținând cont de faptul că ne aflăm în anul 2012, (în referire la faptoitor), se va dispune în sensul neînceperii urmăririi penale, dat fiind interveniența prescripției răspunderii penale, limitată de art.122 lit b c.penal la 10 ani de la data comiterii faptelor ( termenul fiind depășit în luna iunie 2010).

Ținând însă seama de dispozițiile legale, respectiv ale faptului că în art.228/6 teza ultimă, se face trimitere la aplicabilitatea în astfel de situații a disp. art. 245 lit C1 c.pr.pen, apreciez că se impune în același timp cu emiterea soluției de neurmărire penală pe considerentele expuse, și sesizarea instanței competente pentru desființarea actelor false- rezultat al abuzului instrumentat, sens în care se va dispune.

Nu ar fi deloc legală ignorarea acestor dispoziții procedurale, întrucât , așa cum s-a descris, fraudă la lege la element de anulabilitate a actelor juridice atrag incidența principiului „*quod nullum est, nullum producit effectum*”.

Per a contrario, neanularea unor acte ilicite, rezultat al falsurilor și abuzului instrumentat, ar înseamna recunoașterea validității efectelor unor acte juridice nule prin fraudă la lege – fine inadmisibil, astfel încât chestiunea va fi dedusă judecării instanței competente.

Din această perspectivă, trebuie sublinată diferența dintre o acțiune în anulabilitate și investirea instanței prin efectul prezentei rezoluții.

Dacă în primul caz, petent apare o instituție publică, în exercitarea unui atribut funcțional, în cazul de față investirea instanței este derogatorie de la regulile comune.

Nu ne aflăm deci în fața unei acțiuni, ci a investirii pentru soluționarea unor aspecte strict legate de activitatea de anchetă penală, încetată ca efect al intervenienței prescripției, în condițiile existenței elementului de ilicit penal, a persoanei vinovate și a efectului vătămător pentru siguranța circuitului juridic.

Din această perspectivă, modul de investire a instanței este realizat prin însăși rezoluția de față, nefiind emisă o acțiune cu caracter separat.

*Drept pentru care, în temeiul dat de art. 228/6 c.pr.pen, rap. la art. 10 lit. c și g c.pr.pen, art. 245 lit c1 c.pr.pen, art. 38 c.pr.pen, art. 191 c.pr.pen:*

## DISPUN

1) **Neînceperea urmării penale în cauză față de numitul Gheorghe Mihăeși – CNP \_\_\_\_\_, din Constanța str. \_\_\_\_\_, pentru săvârșirea în regim de concurs ideal a infracțiunilor de:**

- *abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată - art. 248-248/1 c.penal; (depășirea mandatului primit de la Consiliul Local Constanța - cu intenție)*

- *fals intelectual - art. 289 c.penal - raportat la contractele de concesiune 38133- pct. 11 alin 3 și contractul de concesiune 38134 - pct. 12 alin 3 - (adăugirea, cu intenție, în conținutul acestora, a unor împrejurări necorespunzătoare adevărului, în sensul obligației de plată a lucrărilor de urbanizare/infrastructură ca aparținând Primăriei și nu partenerului contractual cum era în realitate);*

- *participație improprie la fals intelectual - art. 31 alin 2 c.penal cu ref. la art.289 c.penal ( în referire determinarea funcționarilor din cadrul compartimentelor de specialitate de a consemna elemente nereale în Caietul de Sarcini – anexă la HCLM 75/24.02.2000- pct. 4 alin 2 și Caietul de Sarcini - anexă la HCLM 76/24.02.2000 -pct. 4 alin 2, în sensul obligației de plată a lucrărilor de urbanizare/infrastructură ca aparținând Primăriei și nu partenerului contractual cum era în realitate ), față de toate cu reținerea art. 33 lit b c.penal, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale*

2) **Neînceperea urmării penale față de AN - funcționarii publici din Primăria Constanța** - redactori ai caietelor de sarcini/anexă la HCLM 75 și 76/2000 și a 38133- pct. 11 alin 3 și contractul de concesiune 38134 – pct. 12 alin 3; pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual – art. 289 c. penal, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

3) **Disjungerea cauzei și reinvestirea acestei unități de parchet pentru cercetarea pe cale separată a numiților Romeo Giuseppe, Giuseppe Scanelia și Giovanni Romeo** - reprezentanți ai societății FIN.CO.GE .RO. Spa („FIN.CO.GE.RO.”), sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune în convenții cu consecințe deosebit de grave în dauna Primăriei Municipiului Constanța, respectiv a infracțiunii de complicitate la faptele reținute în sarcina făptuitorului sus-menționat.

4) Sesizarea Tribunalului Constanța – Secția Contencios Administrativ și Fiscal cu anularea, pe temeiul dat de procedura specială a legii penale, definită în art. 245 c1 c.pr.pen, cu ref. la art.228/6 c.pr.pen, a următoarelor acte:

- Caietul de Sarcini – anexă la HCLM 75/24.02.2000- în referire la pct. 4 alin 2 și Caietul de Sarcini - anexă la HCLM 76/24.02.2000 –pct. 4 alin 2 ),

- Contractul de Concesiune 38133/15.06.2000 – în referire la pct. 11 alin 3 și a

- Contractul de Concesiune 38134/15.06.2000 – în referire la pct. 12 alin 3, ambele încheiate între Primăria Municipiului Constanța și FIN.CO.GE .RO. Spa, pentru fraudă la lege, respectiv ca fiind emise prin falsuri intelectuale și abuz în serviciu în formă calificată

Cheltuielile judiciare sunt în sarcina statului.

Soluția se comunică făptuitorului și petentei Primăria Municipiului Constanța.

Procuror  
Niță Teodor

LUMEA JUSTITIEI.RO